

ROZPRAWIENIE (10) *sb n*

Zawsze: rof-.

o, a oraz pierwsze e jasne; teksty nie oznaczają -é.

sg *N* rozprawieni(e) (7). ◊ *G* rozprawieniã (2). ◊ *L* rozprawieniu (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. rozprawa.

1. *Załatwienie, zakończenie jakiejś sprawy; determinatio, digestio, pertractatio Mącz (4) : Determinatio, Skończenie/ rofpráwienie. Mącz 450b, 145b, 401a, 462a.*

2. *Rozstrzygnięcie [czego] (3) : Praedes, [...] Rękoymie którzy do rofpráwienia fpráwy niektórye zápisuyą fie ná fwym ymieniu/ zá tego którego fie rzecz ná fądzie toczy. Mącz 318d; Iusto sacramento contendere, Słufzny funt fádzić przeciwko komu do rofpráwienia rzeczy. Mącz 363b.*

Wyrażenie: »rozprawienie wątpliwości« (1): [słowo Boże] dawa im [urzędóm kościelnym] wyelką władzą [...] w przykázowányu/ zákázowányu/ y rofpráwyenyu wąthpliwofci potocznych/ ktore fye dotyczą [...] wyáry krzełciyáńfkyey KromRozm III H6v.

3. *Wydanie rozporządzenia (2) : Dispositio, Rozrzádenie/ rofpráwienie. Mącz 310d.*

rozprawienie czyje (1): ktorego [Boga] rofkázanie mocne/ á rofpráwienie [dispositio] ftrálfno Leop 4.Esdr 8/23.

4. *Rozłáczenie (1) : Resolutio, RoŃpráwienie/ rofprówádenie/ rozwiázanie/ rozłúcie. Mącz 401c.*

Cf ROZPRAWA, ROZPRAWIĆ, ROZPRAWIĆ SIĘ, [ROZPRAWIE]

KW